

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 08.03.1994, sp. zn. 8 To 79/94, ECLI:CZ:KSHK:1994:8.TO.79.1994.1

Číslo: 34/1995

Právní věta: Po podání odporu proti trestnímu příkazu oprávněnou osobou v zákonné lhůtě musí samosoudce nařídit ve věci hlavní líčení (§ 314g odst. 2 tr. ř.). Takovou věc nemůže vrátit státnímu zástupci k došetření podle § 314c odst. 1 písm. c) tr. ř.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 08.03.1994

Spisová značka: 8 To 79/94

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vrácení věci státnímu zástupci k došetření

Předpisy: 141/1961 Sb. § 314c odst. 1 písm. c
§ 314g odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 34/1995 sb. rozh.

Po podání odporu proti trestnímu příkazu oprávněnou osobou v zákonné lhůtě musí samosoudce nařídit ve věci hlavní líčení (§ 314g odst. 2 tr. ř.). Takovou věc nemůže vrátit státnímu zástupci k došetření podle § 314c odst. 1 písm. c) tr. ř.

(Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. 3. 1994 sp. zn. [8 To 79/94](#))

Z podnětu stížnosti okresního státního zástupce v Ústí nad Orlicí zrušil Krajský soud v Hradci Králové usnesení Okresního soudu v Ústí nad Orlicí z 1. 2. 1994 sp. zn. 3 T 409/93 a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením vrátil okresní soud podle § 314c písm. c) tr. ř. okresnímu státnímu zástupci k došetření trestní věc obžalovaného J. U., stíhaného pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 tr. zák., kterého se měl dopustit tím, že dne 6. 8. 1993 kolem 08.30 hod. na silnici č. I/43 u obce Damníkov, okr. Ústí nad Orlicí, jako řidič osobního vozidla Trabant 601, SPZ U0E 05-64, odbočoval vlevo na vjezd k domu v době, kdy byl předjížděn nákladním vozidlem Liaz 100, SPZ UO

90-13, které proto vyjelo vlevo mimo vozovku, kde havarovalo, přičemž došlo ke zranění jeho řidiče F. H., jenž utrpěl zlomeninu levé kosti stehenní a kontuzi hlavy s dobou léčení od 6. 8.1993 nejméně do 7.10.1993.

Toto rozhodnutí odůvodnil soud prvního stupně poukazem na odpor, který obžalovaný podal proti trestnímu příkazu. Jelikož obžalovaný v odporu namítal, že se ke svému jednání v přípravném řízení nedoznal, má soud prvního stupně za to, že verze uváděná obžalovaným v přípravném řízení by dokonce mohla svědčit o jeho nevině, pokud by byla její správnost prokázána. Okresní soud požadoval doplnění přípravného řízení o výslechy obžalovaného i poškozeného k rychlostem obou vozidel, způsobu jízdy, signalizaci odbočování či předjíždění a manévřům při těchto úkonech. Spisový materiál je třeba doplnit o služební záznam policie, event. znalecký posudek k technickému stavu vozidel, vyhodnocení funkčnosti brzdových světel a ukazatelů změny směru jízdy včetně zjištění polohy ovládacích páček těchto ukazatelů na obou vozidlech. Okresní soud dále pokládá za nutné vyšetřovacím pokusem zachytit obě verze, tj. obžalovaného a poškozeného, a zjistit výhledové poměry obou vozidel v jednotlivých fázích nehodového děje. Znalec z oboru silniční dopravy by se měl také vyjádřit k posouzení technické přijatelnosti jednotlivých verzí, případně stanovit nejpravděpodobnější průběh nehody. Soud prvního stupně požadoval dále doplnění spisu o aktuální lékařské zprávy týkající se zranění poškozeného.

Proti tomuto usnesení podal okresní státní zástupce v Ústí nad Orlicí stížnost, v níž namítl, že požadavky k doplnění dokazování v přípravném řízení jsou nadbytečné. Výslech, resp. doplnění výslechu účastníků nehody, je možno provést u hlavního líčení stejně tak jako aktualizaci zdravotního stavu poškozeného. K dalšímu požadavku na zjištění technického stavu vozidel, zejména ukazatelů změny směru jízdy, namítl, že obžalovanému není kladeno za vinu, že při odbočování vlevo na místo ležící mimo vozovku nedal znamení o změně směru jízdy, přičemž v jeho jednání není spatřováno porušení důležité povinnosti ve smyslu § 224 odst. 2 tr. zák. Z výpovědi samotného obžalovaného však je zřejmé, že si před odbočováním nepočínal takovým způsobem, který by svědčil o zvýšené opatrnosti. Z těchto důvodů státní zástupce navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil.

Krajský soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že vrácení věci státnímu zástupci k došetření není důvodné.

Je třeba uvést, že okresní soud věc vrátil k došetření poté, co obžalovaný podal odpor proti trestnímu příkazu, který vydal soud prvního stupně. Trestní příkaz mohl samosoudce vydat podle § 314e odst. 1 tr. ř., jestliže skutkový stav byl spolehlivě prokázán opatřenými důkazy. Tento předpoklad pro vydání trestního příkazu není obvykle splněn, jestliže obžalovaný popírá zavinění. Není přitom rozhodné, jak vyjádření obžalovaného k zavinění popisuje slovně obžaloba, ale jak se skutečně zjišťuje z jeho výpovědi a dalších důkazů. Jestliže měl samosoudce nejasnosti nebo pochybnosti o závěrech o skutkovém stavu vyplývajících z přípravného řízení, mohl využít institutu vrácení věci k došetření. Jestliže však na místo toho vydal trestní příkaz, který pak obžalovaný napadl odporem, nemůže již v tomto stadiu řízení věc vrátit k došetření, ale musí ji projednat v hlavním líčení, jak ukládá ustanovení § 314g odst. 2 tr. ř.

Již z tohoto důvodu bylo napadené usnesení zrušeno a okresnímu soudu uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Považuje-li to okresní soud za nezbytné, je na něm, aby provedl doplnění dokazování ve směrech naznačených v usnesení o vrácení věci k došetření.